

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. juna 2017. godine
Br. Ref.:RK 1091/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI07/17

Podnosilac

Pashk Mirashi

Ocena ustavnosti presude Pml. br. 228/2016 Vrhovnog suda Kosova od 20. oktobra 2016. godine i presude PAKR br. 231/2015 Apelacionog suda od 6. avgusta 2015. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi
Gresa Caka-Nimani

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Pashk Mirashi, sa prebivalištem u Đakovici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Alexander Borg Olivier, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Osporene odluke su presuda Pml. br. 228/2016 od 20. oktobra 2016. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), kojom je odbijen zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv odluke Apelacionog suda (odluka PN. br. 523/2016 od 20. jula 2016. godine) i odluke Osnovnog suda u Prištini (odluka KP. br. 603/2015 od 16. decembra 2016. godine) kao osnovanim, i presudu Apelacionog suda Pakr br. 231/2015 od 6. avgusta 2015. godine.
3. Osporena presuda Vrhovnog suda je uručena podnosiocu zahteva 27. oktobra 2016. godine, dok mu je osporena presuda Apelacionog suda od 6. avgusta 2015. godine uručena neodređenog datuma.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom su navodno povređena prava podnosioca garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6 [Pravo na pravično suđenje] i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).
5. Pored toga, nakon podnošenja zahteva Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud), podnosilac je podneo zahtev za privremenu meru, tražeći od Suda da naloži oslobađanje podnosioca zahteva od zatvora.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 27 i 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 1. februara 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 8. marta 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo dodatna dokumenta Sudu.
9. Dana 20. marta 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Gresa Caka- Nimani.
10. Dana 29. marta 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
11. Dana 4. aprila 2017. godine, pravni zastupnik podnosioca zahteva je obavestio Sud da je podnosilac *“upravo odveden u policijski pritvor kao posledica*

naloga koji je izdao predsednik Osnovnog suda u Prištini". U isto vreme, on je podneo zahtev za privremenu meru, tražeći oslobađanje podnosioca zahteva.

12. Dana 18. aprila 2017. godine, podnosilac zahteva je obavestio Sud da je Osnovni sud u Prištini (odluka ED. 1624/15 od 11. aprila 2017. godine) odbacio zahtev podnosioca da obustavi izvršenje kazne zatvora sve dok Sud ne donese konačnu odluku. Podnosilac zahteva je u svom pismu tražio od Suda da uvede privremenu meru i naloži oslobađanje podnosioca zahteva od zatvora.
13. Dana 29. maja 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

14. Dana 27. avgusta 2009. godine, podnosilac zahteva je imenovan za likvidatora u Kreditnoj banci Priština (u daljem tekstu: KBP). Pre ovoga, on je bio vršilac dužnosti direktora za filijalu KBP u Đakovici.
15. Dana 29. aprila 2010. godine, podnosilac zahteva je udaljen sa pozicije likvidatora, jer je zaključio sporazum o likvidaciji kredita bez prethodne konsultacije sa KBP.
16. Dana 16. avgusta 2010. godine, vršilac dužnosti likvidatora KP-a je podneo krivičnu prijavu protiv podnosioca zahteva pred Kancelarijom okružnog tužioca u Prištini.
17. Nakon toga, gore navedeni zahtev za krivičnu prijavu je prebačen Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo (u daljem tekstu: STRK).
18. Dana 24. februara 2011. godine, STRK je (odluka PPS br. 87/2010) pokrenulo istražni postupak protiv podnosioca zahteva. Istragu u vezi sa slučajem podnosioca zahteva je vodio specijalni tužilac N.M.
19. Dana 10. avgusta 2011. godine, STRK je podiglo optužnicu protiv podnosioca zahteva za izvršenje sledećih krivičnih dela: zloupotreba službenog položaja i ovlašćenja; prevara i falsifikovanje službenih dokumenata ili ovlašćenja kao što je propisano odredbama Krivičnog zakona Kosovo (u daljem tekstu: KZK).
20. Dana 5. jula 2012. godine, Okružni sud u Prištini je (KA. 556/11) potvrdio optužnicu podignutu protiv podnosioca zahteva.

Optužnica i suđenje specijalnog tužioca

21. Dana 31. jula 2012. godine, tužilac EULEX-a je podigao optužnicu protiv specijalnog tužioca N.M. koji je zastupao STRK tokom istražne faze i podizanja optužnice protiv podnosioca zahteva. N.M. je nakon krivične prijave podnete protiv podnosioca zahteva optužen da je preduzeo niz koruptivnih radnji tokom istražnog postupka i optužnice protiv podnosioca zahteva. Podnosilac zahteva je proglašen kao svedok saradnik u postupku protiv N.M..

22. Dana 6. juna 2014. godine, Apelacioni sud je (presuda PAKR 413/2013) preinačio presudu Osnovnog suda u Peći (presuda 346/12 od 23 maja 2013. godine) i proglasio specijalnog tužioca krivim za zloupotrebu službenog položaja ili ovlašćenja i kaznio ga kaznom zatvora.

Preinačena optužnica i sudski postupak protiv podnosioca zahteva

23. Dana 17. novembra 2014. godine, STRK je preinačio optužnicu podignutu protiv podnosioca zahteva, primenjujući odredbe novog KZK-a koje su povoljnije za podnosioca zahteva.
24. Dana 18. novembra 2014. godine, STRK je podigao preinačenu optužnicu pred Osnovnim sudom u Prištini.
25. Dana 16. juna 2014. godine, sudski postupak protiv podnosioca zahteva je počeo.
26. Tokom sudskog postupka, STRK-a je zastupao zamenjeni specijalni tužilac.
27. Dana 21. januara 2015. godine, Osnovni sud je (presuda P. br. 516/2012) proglasio podnosioca zahteva krivim za tri krivična dela: prevara, zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja i falsifikovanje službenih dokumenata i ovlašćenja i kaznio ga kaznom zatvora.
28. Neodređenog datuma, protiv presude Osnovnog suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Apelacionim sudom. U svojoj žalbi, podnosilac zahteva je tvrdio bitnu povredu odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i žalio se na odluku o krivičnoj sankciji.
29. Dana 6. avgusta 2015. godine, Apelacioni sud je (presuda PAKR. br. 231/2015) odbacio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda u Prištini.
30. U svojoj presudi, Apelacioni sud je utvrdio: *“U ovom krivičnom predmetu nije sporno da je optužnicu PPS.br. 87/10, od 10.08.2011. godine podigao bivši tužilac N.M. Tokom sudskog ročišta optužnicu Specijalnog tužilaštva je zastupao specijalni tužilac R.M. i on je naglasio da je odlukom glavnog tužioca Specijalnog tužilaštva odbijen zahtev za izuzimanje tužioca R.M., dakle, u toj fazi su optuženi i branilac iskoristili njihova zakonska prava i predstavnik optužbe je tokom sudskog ročišta imao samo jednu meritornu odluku. Predstavnik optužbe je tokom sudskog ročišta delovao u potpunosti u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku Kosova.”*
31. Apelacioni sud je dalje utvrdio: *“Što se tiče navoda optuženog i njegovog branioca da je optuženi naređenjem Okružnog suda u Peći, PP.br. 43/12, od 1.06.2012. godine, proglašen svedokom saradnikom, dakle protiv njega se ne može odvijati nikakav krivični postupak oni su neosnovani. Prvostepeni sud je dao svoja obrazloženja koje prihvata i ovaj sud da Pashk Mirashi proglašen za svedoka saradnika za krivična dela koja se povezuju za optužene N.M. [...] i to za davanje mita iz člana 344, stava 1 KZK-a, vršenje uticaja iz člana 345, stava 2 KZK-a, podstrekivanje u suprotnosti sa članom 24 KZK-a da se izvrši*

krivično delo zloupotrebe službenog položaja ili nadležnosti, iz člana 399 KZK-a. Dakle, optuženi je proglašen za svedoka saradnika samo što se tiče dela lica koji su gore navedena, a njegovi postupci koji su povezani sa ovim optuženima, ali ne i sa njegovim radom koji je vršio u vreme kada je bio direktor, a kasnije likvidator u KB – ogranak u Đakovici, dakle naređenje za Pashk-a Mirashi da se proglasi svedokom saradnikom nema veze sa delatnošću Pashk-a Mirashi prvo kao direktora, a zatim i likvidatora Kreditne banke – ogranak u Đakovici, i krivični postupak koji se vodi protiv Pashk-a Mirashi je u potpunosti zasnovan na zakonu.”

Zahtev za ponovno pokretanje krivičnog postupka

32. Dana 7. septembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev za ponovnim pokretanjem krivičnog postupka pred Opštinskim sudom u Prištini.
33. U svom zahtevu za ponovno pokretanje krivičnog postupka, podnosilac zahteva je tvrdio da je istraga sprovedena od strane bivšeg specijalnog tužioca koji je za isti slučaj proglašen krivim i kažnjen kaznom zatvora konačnom presudom Apelacionog suda od 23. maja 2013. godine i, takođe, tražio saslušanje dva druga svedoka. Podnosilac zahteva je zaključio da u svojstvu svedoka saradnika tokom istrage i suđenja bivšem specijalnom tužiocu ne može da se proglasi krivim za krivična dela za koja je bio optužen.
34. Dana 16. decembra 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je (odluka KP. br. 603/2015) odbacio kao neosnovan zahtev podnosioca za ponovnim pokretanjem krivičnog postupka.
35. Osnovni sud je obrazložio da su *‘tvrdnje o ponovnom pokretanju krivičnog postupka zasnivane na odredbama člana 423. ZKPK, koja predviđa da postupci završeni konačnom odlukom mogu biti ponovo ocenjeni kada je dokazano da je odluka posledica krivičnog postupka počinjenog od strane sudije ili osobe koja je učestvovala u istražnim radnjama, dok je u ovaj krivičnom predmetu istražne radnje izvršio [N.M.], bivši tužilac Specijalnog tužilaštva Kosova, koji je proglašen krivim za isti slučaj i osuđen pravosnažnom odlukom. Ovaj navod odbrane osuđenog Pashk Mirashija ne stoji, jer je optužnica [N.M., bivšeg tužioca, preinačena i predstavljena od strane specijalnog tužioca, [R.M.]’*
36. Neodređenog datuma, protiv odluke Osnovnog suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu.
37. Dana 20. jula 2016. godine, Apelacioni sud je (odluka PN. br. 523/2016) odbacio žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i potvrdio odluku Osnovnog suda.
38. Apelacioni sud je u svojoj odluci utvrdio: *“[...] Tako, nakon procene ovog suda, u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za dozvoljavanje razmatranja krivičnog postupka u skladu sa odredba, a člana 423, stava 2, tačke 1.3 ZKP-a, jer iz spisa predmeta proizilazi da nisu pružane nove činjenice i dokazi koji obrazlažu dozvoljavanje razmatranja krivičnog postupka protiv osuđenog Pashk-a Mirashi.”*

39. Neodređenog datuma, protiv gore navedene odluke Osnovnog suda u Prištini od 16. decembra 2015. godine i Apelacionog suda od 20. jula 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom.
40. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac zahteva je tvrdio bitnu povredu odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka. U isto vreme, on je predložio Vrhovnom sudu da vrati slučaj prvostepenom sudu na preispitivanje i da obustavi izvršenje kazne.
41. Dana 20. oktobra 2016. godine, Vrhovni sud je (presuda PML.br. 228/16) odbacio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, kao neosnovan.
42. Vrhovni sud je zaključio da su tvrdnje podnosioca zahteva predstavljene u pravnom sredstvu samo ponavljanje onih koje su predstavljene u žalbi “*[...] protiv presude prvog stepena [presuda Osnovnog suda od 21. januara 2015. godine] i u poslednjoj žalbi protiv odluke prvostepenog suda [odluka Osnovnog suda od 16. decembra 2015. godine] kojom je odbijen zahtev za ponovno pokretanje krivičnog postupka [...].*”

Izvršenje kazne zatvora

43. Dana 4. aprila 2017. godine, podnosilac zahteva je obavestio Sud da je na osnovu naloga suda uhapšen i poslat u popravni zavod da izdržava svoju kaznu zatvora.
44. Dana 11. aprila 2017. godine, Osnovni sud u Prištini je (odluka ED. br. 1624/15) odbacio zahtev podnosioca da suspenduje izvršenje kazne zatvora, kao neosnovan. Prema Osnovnom sudu, činjenica da je podnosilac podneo zahtev za ocenu ustavnosti “*krivičnog postupka protiv [podnosioca zahteva] i zahtev za privremenu meru [...] pred Sudom se smatra kao osnov za odlaganje izvršenja njegove kazne zatvora.*”
45. Podnosilac zahteva je obavestio Sud da je protiv gore navedene odluke Osnovnog suda u Prištini od 11. aprila 2017. godine, uložio žalbu pred Apelacionim sudom. Do danas, Sud nije obavešten o odluci Apelacionog suda.

Navodi podnosioca

46. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu sudovi povredili prava garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članom 6 [Pravo na pravično suđenje] i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLjP.
47. Podnosilac zahteva takođe smatra da su “*Osnovni sud u Prištini, Apelacioni sud Kosova i Vrhovni sud Kosova povredili prava [podnosioca zahteva] na pravično i nepristrasno suđenje*“. U tom smislu, podnosilac zahteva tvrdi da je “*na osnovu okolnosti slučaja očigledno da je preko specijalnog tužioca Republike Kosovo, specijalni tužilac N.M. pokrenuo istražni krivični postupak protiv [podnosioca zahteva] i isti specijalni tužilac*

je zloupotrebio službeni položaj i proglašen je krivim i okončano konačnom presudom za krivično delo zloupotreba svog službenog položaja tokom istraga.”

48. Podnosilac zahteva posebno traži od Suda da proglasi da se “[...] svi postupci protiv njega koji su započeti krivičnom prijavom u optužnici u slučaju broj PPS 87/10 i naknadni postupci, uključujući inter alia odluku Apelacionog suda od 20. jula 2016. godine broj PN 523.2016 i odluku Osnovnog suda u Prištini KP 603/2015 donetu 16. decembra 2015. godine, koje su bile konačno odlučene od strane Vrhovnog suda odbijajući zahtev za zaštitu zakonitosti svojom odlukom PMLl228/16 od 20. oktobra 2016. godine proglase ništavim jer su u suprotnosti sa ustavnim pravom podnosioca zahteva na pravično suđenje prema članu 31. Ustava Kosova i članu 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima.”
49. Podnosilac zahteva zaključuje, tražeći od Suda da:
- i) *Proglasi ovaj zahtev prihvatljivim i osnovanim.*
 - ii) *Proglašava nevažećom odluku Vrhovnog suda Kosova br. PML 228/2016 od 20. oktobra 2016. godine, presudu Osnovnog suda u Prištini br. P. 516/12 (PPS br. 87/10) od 21. januara 2015. godine i presudu Apelacionog suda Kosova br. PAKR 231/2015 od 8. juna 2015. godine, kojima su prekršeni članovi 31. i 32. Ustava Republike Kosovo i članovi 6. i 13. EKLJP.*
50. Nakon podnošenja svog zahteva pred Sudom, pravni zastupnik podnosioca zahteva je obavestio Sud da je podnosilac zahteva na osnovu naloga Osnovnog suda u Prištini zadržan i odveden u popravni zavod da izdržava kaznu zatvora.
51. U tom smislu, podnosilac zahteva je, 4. aprila i 18. aprila 2017. godine, podneo zahteve Sudu da uvede privremenu meru i naloži oslobađanje podnosioca zahteva iz zatvora sve dok Sud ne donese konačnu odluku.

Prihvatljivost zahteva

52. Sud prvo ispituje da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti zahteva koji su propisani Ustavom, dalje predviđeni Zakonom i utvrđeni Poslovníkom.
53. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:
- 1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
- [...]
- 7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
54. Sud se poziva i na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:

Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. [...]

55. Sud se dalje poziva na stav pravila 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuje:

(1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*

[...]

(c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva, ili

(2) *Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju;

(3) *Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:*

[...]

(e) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom

[...].

56. Sud podseća da podnosilac u svom zahtevu tvrdi da su mu redovni sudovi tokom krivičnog postupka i ponovnog pokretanja krivičnog postupka povredili prava garantovana Ustavom i EKLjP.

57. Podnosilac zahteva posebno traži od Suda da proglasi da su svi krivični postupci, uključujući postupak optužnice, krivični postupak kojim je proglašen krivim i kažnjen kaznom zatvora, kao i ponovno pokretanje krivičnog postupka “*[...] proglase ništavim jer su u suprotnosti sa ustavnim pravom podnosioca zahteva na pravično suđenje prema članu 31. Ustava Kosova i članu 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima.*”

Što se tiče krivičnog postupka

58. Što se tiče krivičnog postupka, Sud primećuje da je poslednja i konačna odluka u krivičnom postupku protiv podnosioca zahteva presuda Apelacionog suda (presuda PAKR. br. 231/2015 od 6. avgusta 2015. godine) kojom je podnosilac zahteva proglašen krivim i kažnjen kaznom zatvora. U tom smislu, Sud se poziva na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje: “*Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku.*”

59. Iako podnosilac zahteva nije ukazao na datum kada mu je uručena presuda Apelacionog suda, očigledno je da je period između datuma te odluke, odnosno 6. avgust 2015. godine, i datuma podnošenja svog zahteva Sudu, odnosno 1. februar 2017. godine, prešao zakonski rok koji je propisan u članu 49. [Rokovi] Zakona i pravilu 36 (1) (c) Poslovnika.

60. Shodno tome, Sud smatra da je zahtev u vezi sa tvrdnjama podnosioca o povredi članova 31, 32 i 54, Ustava u vezi sa članovima 6 i 13. EKLJP tokom krivičnog postupka neprihvatljiv, jer je van roka.

Što se tiče ponovnog pokretanja postupka

61. Što se tiče ponovnog otvaranja krivičnog postupka, Sud primećuje da je poslednja odluka u vezi sa ponovnim pokretanjem postupka presuda Vrhovnog suda PML. br. 228/2016 od 20. oktobra 2016. godine, kojom je odbijen zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv odluke Apelacionog suda (odluka PN. br. 523/2016 od 20. jula 2016. godine) i odluke Osnovnog suda u Prištini (odluka KP. br. 603/2015 od 16. decembra 2016. godine).
62. Sud primećuje da su u ovom postupku redovni sudovi odlučili samo o ispunjavanju proceduralnih uslova za ponovno otvaranje krivičnog postupka, a ne o meritumu slučaja.
63. Sud ponavlja da u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava "*Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*".
64. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje, Sud, pozivajući se na sudsku praksu ESLJP i svoju sopstvenu sudsku praksu, ponavlja da član 31. Ustava i član 6. EKLJP se ne primenjuje na zahteve za ponovno pokretanje ili ponavljanje postupka. (Vidi, po analogiji Ustavnog suda: slučaj KI159/15, Sabri Ferati, rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2016. godine, stav 37; KI80/15, 81/15 i 82/15, Rrahim Hoxha, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31, vidi i slučajeve ESLJP, *inter alia*, *Oberschlick protiv Austrije*, br. 23727/94, odluka o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine; *Dowsett protiv Velike Britanije*, br. 8559/08, odluka o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. god., *Sablon protiv Belgije*, br. 36445/97, presuda od 10. aprila 2001. god., stav 86).
65. Pored toga, Sud podseća na praksu ESLJP koja smatra da se član 6. ne primenjuje na postupak ponavljanja slučaja, jer osoba čija je kazna postala pravosnažna i koji zahteva da se ponovo pokrene njegov slučaj nije „optužena za krivično delo“ u smislu tog člana (vidi: ESLJP slučaj *Franc Fišer protiv Austrije* br. 27569/02, Rešenje o neprihvatljivosti od 6. maja 2003)
66. Sud smatra da kompatibilnost *ratione materiae* zahteva sa Ustavom potiče iz materijalne nadležnosti Suda. "*Pravo na koje se poziva podnosilac zahteva mora biti zaštićeno Ustavom, kako bi ustavna žalba bila ratione materiae u skladu sa Ustavom.*" (Vidi: slučajeve Ustavnog suda KI80/15, 81/15 i 82/15, Rrahim Hoxha, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, par. 31)
67. Dakle, Sud smatra da žalbe podnosioca zahteva o odbijanju redovnih sudova da ponovo pokrenu krivični postupak su nekompatibilne *ratione materiae* sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP.

68. U zaključku, Sud u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) (c) i (3) (e) utvrđuje da zahtev:
- a) koji se tiče tvrdnji podnosioca zahteva u vezi sa krivičnim postupkom treba da se proglasi neprihvatljivim, jer je van roka, i
 - b) koji se tiče tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa ponovnim pokretanjem krivičnog postupka treba da se proglasi neprihvatljivim, jer je nekompatibilan *ratione materiae* sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.

Zahtev za privremenom merom

69. Podnosilac zahteva je tražio od Suda da uvede privremenu meru, tražeći od Suda da naloži njegovo oslobađanje iz zatvora sve dok Sud ne donese konačnu odluku.
70. U svom zahtevu, podnosilac tvrdi da mu “nezakonito izvršenje” kazne zatvora krši ljudska prava koja su garantovana Ustavom.
71. Sud se poziva na pravilo 55 (4) Poslovnika, koje propisuje:
- “[...] Veće za razmatranje pre davanja preporuke za odobrenje zahteva za uvođenje privremenih mera utvrđuje da:*
- (a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;*
 - (b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili*
 - (c) je privremena mera u javnom interesu.”*
72. Kao što je gore zaključeno, zahtev je neprihvatljiv i kao posledica toga, njegov zahtev za privremenu meru treba da se odbaci.

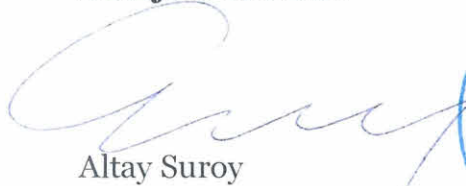
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 27. i 49. Zakona i pravilima 36 (1) (c) i (3) (e), 55 i 56 Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 29. maja 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom
- III. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi